

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 68908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

1

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

תובעת

ע"י ב"כ עוה"ד טלי ברמן טל

נגד

נתבע

2

3

פסק דין

4

5

6

7

ההלך

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

1. לפני תביעת התובעת (להלן: אם) להחזרת סכום המזונות שמשלם הנתבע (להלן: האב) עבור ילדי הצדדים, ו"תביעה שכנגד" להפחתתם. בדיון שנועד לחקירות הצדדים הצהיר האב, כי אינו חפץ לחקור את האם, ונחקר בעצמו.

העובדות הצריכות לעניין

2. הצדדים נישאו בשנת 2002 ונולדו להם בת ובן, כיום כבני 14 ו-11 שנים (להלן: הילדים).

3. ביום 9.3.2016 אושר הסכם גירושין (להלן: ההסכם), בו הוסכם, בין השאר, כלהלן:

3.1 "הילדים יהיו במשמורת משותפת של שני ההורים" – סעיף 12 להסכם

3.2 "האב יקבל את הילדים לשהות אצלו... בכל סוף שבוע שני לסירוגין, מיום ו' בתום הלימודים... ועד יום א' בבוקר... בימים א' ו- ד' בשבוע מתום הלימודים ... ועד למחרת..." – סעיפים 13א, 13ב להסכם.

3.3 "בנוסף ישו הילדים אצל כל אחד מהוריהם, במחצית חגי ישראל..." – סעיף 13ד להסכם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

- 1 "מוסכם על הצדדים כי הילדים מתגוררים היום בתל אביב. מוסכם על ההורים, כי כל
2 אחד משניהם יכול לשנות את מקום מגוריו עם הילדים, ללא הסכמת זולתו, כל עוד יהיה
3 זה בתחום היישובים הבאים: ת"א, ר"ג, גבעתיים, רמת השרון. כל שינוי אחר יהיה טעון
4 הסכמת ההורה האחר או אישור בית המשפט... – סעיף 8 להסכם.
- 5 "יהיה ומי מההורים יוצא לחו"ל ללא הילדים, ישהו הילדים עם ההורה הנשאר בארץ.
6 לא יוכל ההורה הנשאר בארץ לקבל את הילדים לשהייה עמו, באחריות ההורה הנוסע
7 למצוא הסדר השגחה חלופי לילדים" – סעיף 11 להסכם.
- 8 "אם יבצע האב שינוי מקום מגורים (RELOCATION) לחו"ל, הרי שבכל תקופת שהותו
9 של האב בחו"ל, יהיו הילדים במשמורת אמם ויתגוררו עמה, כאשר האב יהיה רשאי
10 לקבלם לחופשה אצלו..." – סעיף 19א' להסכם (הכולל הוראה זהה לגבי שינוי מקום מגורי
11 האם לחו"ל).
- 12 "החל מיום 1.1.2016 ועד הגיע מי מהילדים לגיל 18 או עד סיום לימודיו בכיתה יב' (לפי
13 המאוחר), ישלם האב לידי האם לכיסוי השתכמותו במזונותיו, מדורו וכל מותר צרכיו
14 מכל מין וסוג שהוא (למט המוסכם במפורש בהמשך הסכם זה) סכום של 2,950 ₪ לחודש
15 לכל ילד (סה"כ 5,900 ₪ לחודש לשניהם)... – סעיף 20 להסכם (להלן: המזונות
16 המוסכמים).
- 17 "בנוסף לאמור לעיל, יישאו שני ההורים בחלקים שווים ביניהם, עד לסיום למודי כל ילד
18 בכיתה יב', בהוצאות כדלקמן: הוצאות בריאות חריגות שאינן מכוסות ע"י הביטוח
19 הרפואי..." – סעיף 25 להסכם.
- 20 "לא יהיה בהרחבת או צמצום הסדרי השהות של הילדים עם מי מההורים משום עילה
21 לשינוי גובה המזונות וההוצאות הנלוות, למעט למקרה של RELOCATION" – סעיף
22 26 להסכם.
- 23 לא חלפו אלא מספר חודשים ממועד אישור ההסכם וכבר הוגשה בקשה ליישוב סכסוך, ולאחריות
24 לא פחות משבעה חלימים שונים (לבד מהתובענות שבכותרת). מרבית החלימים עסקו בנושאים
25 הקשורים לילדים (חוגים אליהם ילכו או לא ילכו, טיפול פסיכולוגי שיינתן או לא ובאיזו מסגרת,
26 שהות הילדים עם האם כאשר האב בחו"ל, ועוד). הפניית הצדדים לבעלת מקצוע על מנת לסייע
27 להם להתנהל במישור ההורי בצורה נאותה, העלתה חרס.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 68908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

5. בכלל ההליכים הנ"ל הנית האב תביעה (תלה"מ 51744-12-17) לשינוי הסדרי השהות של הילדים. האב טען בתביעתו, כי בשל אי קיום התחייבותיה של האם לשהות עם הילדים בעת שהוא יוצא לחו"ל במסגרת עבודתו (כך לשיטתו), הוא נאלץ להעתיק את מקום מגוריו מחוץ לגוש דן. בדיון שהתקיים ביום 6.2.2018 אמר האב, בין השאר, את הדברים הבאים:

"אני מתכוון לעבוד לבאר שבע וזה אמור לקרות בשבוע הבא...לאחר שאני יעבור שהילדים ירימו לי טלפון ויגידו שהם רוצים לראות אותי ונתראה. אני מוחה על הביטוי שאני לא רוצה לראות את ילדי. אני גיליתי את אוזלת ידה של מערכת בית המשפט שלא יכולה לאכוף פסקי דין שנתנה וקצרה ידי מלכלכל את ילדי. אין לי כל יכולת לקיים הסדרי שהות קבועים עם הילדים שלי בשל אילוצי פרנסה.

...
לשאלת בית משפט האם אני מעוניין שילדי ישהו עמי לפחות אחת לשבועיים בסוף שבוע אני משיב כי כבר השבתי על כך שאיני מעוניין".

לנוכח הצהרות אלה ניתן פסק דין, לאמור:

"התובע הניח לפני תובענה לשינוי זמני השהות של הילדים עמו לנוכח כוונתו להעתיק את מקום מגוריו מאזור ת"א. בדיון היום הבהיר התובע כי הוא מעתיק את מקום מגוריו, כבר בשבוע הבא לבאר שבע, ואיננו מעוניין בקביעת הסדרי שהות כלשהם. לטעמו של התובע הילדים יתקשרו אליו שיחפצו לבוא והדבר יסתייע, ככל שיסתייע. גם כאשר שאלתי את התובע האם הוא מעוניין כי יקבעו הסדרי שהות, לפחות אחת לשבועיים, השיב בשלילה. בנסיבות אלה, דין התביעה להידחות. שמעתי את דברי האם, ובקשותיה כי טובת הילדים מחייבת כי יקבעו הסדרי שהות, על מנת למנוע מהילדים להיחשף למחלוקות ולהתלבטויות בנוגע להגעה לבית אביהם. דברים אלה נכונים הם, אך כמי שאמרתי לצדדים, בית המשפט איננו יכול להחליף הורה שאיננו מעוניין בקשר עם ילדיו ואיננו יכול לכפות על הורה קשר כזה. אין לי ספק כי עמדתו של התובע עלולה לגרום לילדים נזק כבד, אך זו החלטתו כהורה וקצרה ידו של בית המשפט מלהושיע".

6. אחר הדברים האלה, הגישה האם את התביעה דנא בה היא עותרת להגדלת המזונות המוסכמים. לנוכח תביעה זו הגיש האב "תביעה שכנגד" להפחתת דמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-3908

תלה"מ 18-06-10240

טענות הצדדים

1

2

7. טענות האם הינן, בתמצית, כלהלן:

3

7.1. עקב העתקת מגורי האב ליישוב עומר שבדרום הפכה שחות הילדים בביתו אקראיות. בכלל

4

זה לנו הילדים אצל האב במשך עשרה חודשים (מפברואר 2018 ועד דצמבר אותה שנה)

5

פעם אחת ושהו בביתו פעמיים ללא לינה, ותו לא. עובדה זו עלה כדי שינוי נסיבות מהותי.

6

7.2. הסכמת הצדדים, כאמור בסעיף 26 לחסכם, לפיה **RELOCATION** (להלן: העתקת

7

מגורים) איננה עלה לשינוי דמי המזונות לא חלה על הסיטואציה שנוצרה, שעה שלא

8

מדובר בצמצום זמני השחות של הילדים אלא בביטולם כליל.

9

7.3. לאור שגוי הנסיבות האמור, האם מגדלת את הילדים סביב השעון, עובדה הפוגעת בכושר

10

השתכרותה ובתחומים נוספים. בכלל זה תיאלץ האם לשכור דירה גדולה יותר, מאחר

11

שכיום היא מתגוררת עם הילדים בדירת 2.5 חדרים. שהתאימה למצב ששרר בעבר. כיום

12

כאשר הילדים לנים עם האם מדי יום היא איננה יכולה להמשיך לישון בסלון כפי שעשתה

13

בעבר כאשר הילדים לנו חצי מהלינה אצל האב. האם אומדת את עלות חלקם של הילדים

14

במדור והוצאות אחזקתו בסך של 3,600 ₪ לחודש.

15

7.4. השתכרות האב גבוהה ועומדת על סך של 22,568 ₪, בעוד השתכרות האם הינה כ- 10,000

16

₪. יתירה מזו, האב מקבל בונוסים והוקצו לו אופציות ומניות בשווי נכבד, אותן ניסה

17

להסתיר. בכלל זה מימש האב בחודש נובמבר 2018 אופציות בתמורה לסך של 351,994 ₪,

18

והתברר, שיש בידי אופציות נוספות בשווי של 262,000 דולר.

19

7.5. המזונות המוסכמים מהווים נקודת מוצא לבחינת המזונות במצב החדש שנוצר. לפיכך,

20

אין מקום להפחתת מזונות אלא להגדלתם.

21

8. טיעוני האב, בתמצית, הינם כלהלן:

22

8.1. כאמור בסעיף 26 לחסכם, העתקת מגורים איננה עלה לשינוי המזונות המוסכמים.

23

המילים "למעט למקרה של **RELOCATION**" הוספו בכתב ידו של ב"כ האם. לפיכך, יש

24

לפרש את המונח כפשוטו וכנגד הנסת.

25

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-8908

תלה"מ 18-06-240

- 1 גם לאחר העתקת מגוריו של האב ליישוב עומר, הוא מעורב בחיי הילדים, והם פוגשים את
2 המשפחה המורחבת ואת משפחת האב בחופשות ובחגים. מדובר על מהלך שנעשה בלי
3 ברירה שעה שהאם הפרה את החסכם בכל הנוגע לשהות הילדים עמה כאשר האב שהה
4 לרגל עבודתו בחו"ל.
- 5 8.3. ככל שיש שינוי בנוגע להוצאות הילדים, הרי מדובר בצרכים תלויי השהות של שני לילות
6 בשבוע וסוף שבוע אחד מדי שבועיים. העלות השולית בנדון נמוכה ביותר.
- 7 8.4. מצבן הכלכלי של האב נותר כשהיה בעת אישור ההסכם. יתירה מזו, אם מביאים בחשבון
8 את החודשים בהם היה האב מובטל, מתחורר כי הכנסתו הממוצעת פחתה משמעותית.
9 בונים חד פעמי אינו מעיד מאומה על גידול בכושר ההשתכרות.
- 10 8.5. אופציות ומניות אינן רלוונטיות לכושר השתכרות, שעה שמדובר ברכיב הוני. יתירה מזו,
11 אין כל ודאות באשר לאפשרות/כדאיות מימוש האופציות/המניות, ואין לדעת מה יתקבל
12 בעקבותיו.
- 13 8.6. כושר השתכרותה של האם הינו 45,000 ₪ ברוטו לחודש. לאם סכום של כ- 900,000 ₪ וכן
14 היא זכאית למחצית שווי דירת הצדדים. כמו כן עתידה האם לרשת את אביה ולקבל כ-
15 1,000,000 ₪. נתונים אלה מעידים על שפוט דרמטי במצבה הכלכלי של האם שהינו טוב
16 לאין ערוך מזה של האב.
- 17 8.7. לא צפויה הוצאה בגין מדור, שעה שבידי האם האמצעים לרכוש את דירת הצדדים (אן
18 דירה אחרת) ללא קושי. מכל מקום, אין סיבה להשכיר דירה גדולה יותר מזו המשמשת
19 את האם והילדים כיום, ולאב אין חבות לממן מדור בצמח תל אביב דווקא.
- 20 8.8. המזונות המוסכמים מחויים אומדן של כל הוצאות הילדים. טענות האם לצרכים גבוהים
21 יותר לא הוכחה. לפיכך, יש להפחית את המזונות לאור היחס בין הכנסות הצדדים ובשים
22 לב להלכה שנפסקה בבע"ם 919/15 פלוני נ' פלונית (2017) (להלן: הלכת 919/15),
23 ולהעמיד את חיובו של האב על סך של 300 לחודש לכל ילד.
- 24 ביטול הסדרי השתות ונפשותו
- 25 9. האב הודה בחקירתו, כי הוא נפגש עם הילדים בימי אי אחר הצהריים לארוחת צהריים או ערב,
26 וכי לבד מכך לא לנו הילדים בביתו אלא פעם אחת במהלך עשרה חודשים (מחודש פברואר 2018
27 ועד למועד חקירתו, בחודש דצמבר אותה שנה - עמ' 13 שו' 23-28). עוד שהו הילדים בבית האב
28 פעמיים נוספות באותה תקופה ללא לינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-68908

תלה"מ 18-06-10240

- 1 על פי ההסכם אמורים הילדים לשהות אצל האב פעמיים בשבוע כולל לינה ובכל סוף שבוע שני
2 (לא פחות מ-12 לינות בחודש). משמעותה המעשית של עקירת האב לעומר (כמו גם סירובו לקביעת
3 הסדרי שהות חלופיים) הינה ביטול, הלכה למעשה, של הסדרי השהות.
- 4 10. ביטול זה שני פנים לו: האחד, הפרה של ההסכם. האחר, שינוי נסיבות מהותי (ראו בעמ' 3984/15
5 **פלוגית נ' פלוני** (2016), סעיף כ"ו לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).
6 הפרת ההסכם ברורה, שעה שהצדדים הסכימו על הסדרי שהות וקבעו אזור מגורים שיאפשר את
7 קיומם (סעיפים 8 ו-13 להסכם). פשיטא, כי מי מההורים המתרחק חד צדדית באופן שאינו
8 מאפשר לקיים את הסדרי השהות, מפר בכך את ההסכם. יתירה מזו, סירובו במפגיע של האב
9 לקביעת הסדרי שהות חלופיים כלשהם, מהווה, כשלעצמו, הפרה של ההסכם.
- 10 11. אינני מקבל את ניסיון האב להתגולל על האם, משל היא הפרה את הוראת סעיף 11 להסכם,
11 כצידוק להתרחקותו, מכמה טעמים: ראשית, כמונח לעיל, הסעיף עוסק ב**זכות** של הורה הנתר
12 בארץ לשהות עם הילדים בעת שההורה האחר יוצא בגפו לחו"ל. והנה, בדרך יצירתית בוחר האב
13 לקרוא את הסעיף כהטלת חובה על האם להחזיק בילדים כל אימת שהוא נוסע לחו"ל. האב מדוע
14 לסיפת הסעיף ("לא יוכל ההורה הנשאר בארץ לקבל את הילדים לשהייה עמו, באחריות ההורה
15 הנוסע למצוא הסדר השגחה חלופי לילדים"), אך הוא מעדיף להשקיף על הדברים באספקלריה
16 הנוחה לו. כך הופך האב את זכותה של האם לחובה לספק הסברים מדוע היא לא יכולה לשהות
17 עם הילדים, וכבסיס לטיעון שסירובה מהווה הפרה של ההסכם – ולא היא! שנית, האב לא הוכיח
18 קשר סיבתי בין סירובה הנטען של האם לשהות עם הילדים כל אימת שהוא נוסע לחו"ל לבין
19 הכורח הנטען לעקור לעומר. **שלישית**, וזה העיקר – האב לא המתין להכרעה שיפוטית בנוגע
20 לסעיף 11 האמור, ואף לא המתין להכרעה שיפוטית בסדרם עקד לעומר. האב אמנם הניח תובענה,
21 אך עשה כן רק על מנת לצאת ידי חובה. כפי שהתברר כבר בדיון הראשון (שהתקיים כחודשיים
22 לאחר הגשת התביעה), היה מנוי וגמור עם האב לעקור לעומר בכל מקרה, על אחר, וללא הבדל
23 מה תאמר האם או מה יקבע בית המשפט. יתירה מזו, באופן לא שכיח בעליל, ותוך העדפת טובתו
24 על פני טובת הילדים, סרב האב במפגיע לקביעת הסדרי שהות כלשהם עם ילדיו! אכן, יש רגליים
25 יציבות לסברה, שהאב מטעמו הוא החליט לעקור לעומר על מנת לגור עם בת זוגו זיהיום ואם
26 בתו. טענת האב בדבר הפרת ההסכם וכורח שנגרם לכאורה בגין כך נראים לא יותר מתירוץ.
27 יתירה מזו, גם אם אלך לשיטת האב, לא ניתן הסבר כלשהו לכך שלא נקבעו הסדרי שהות
28 חלופיים, עובדה המהווה, כשלעצמה, הפרה ברורה של ההסכם.

29

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-68908

תלה"מ 18-06-10240

12. המסקנה, כי האב הפר את ההסכם, שוללת ממנו את האפשרות להיבנות ממעשה החפזה על מנת להקטין מזונות. הן מצד דיני החוזים (סעיף 2 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970), והן מצד עקרון תום הלב, אין לאפשר לאב לנצל אירוע שהיה בשליטתו ונגרם על ידו. אכן, את העיקרון הקובע, כי "מעילה בת עוולה לא תצמח עילת תביעה" אותו אזכר האב יש להחיל על מעשיו. לפיכך, מנוע האב מלטעון, כי ביטול הסדרי השהות מהווה שינוי נסיבות המצדיק להחיל את הלכת 919/15 על המזונות המוסכמים. על האב לבסס שינוי נסיבות אחר, בגדרי החלכה המנחה (עמ"ש (מרכז) 17-10-62263 ע.ל ג' ע.ק (2018)).
13. משבאתי לכלל מסקנה כי ביטול הסדרי השהות אצל האב עולה כדי שינוי נסיבות, יש לבחון האם שינוי זה מצדיק הגדלה של המזונות המוסכמים? לעניין זה טוען האב, כי המזונות המוסכמים משקפים את אומד דעת הצדדים באשר לצרכי הילדים, וכי העלות השולית הנוספת בגין ימי שהותם אצלו זניחה. אין בידי לקבל טיעון זה על שני ראשיו. המזונות המוסכמים, אכן מהווים אומדן מוסכם של הצדדים באשר להשתתפות האב בצרכי הילדים (עא 259/75 **רקפת שטראוס נ' מיכאל שטראוס**, פ"מ (2) 358, 362), אך זאת בד' אמות ההסכם. והנה משעה שעל פי ההסכם הילדים אמורים היו לשהות אצל האב כמעט מחצית מהזמן (אם מביאים בחשבון גם מחצית החופשות), ברי כי המזונות המוסכמים הינם אומדן מוסכם של השתתפות האב בצרכי הילדים, לאמור: הצרכים שאינם תלויי שהות, והצרכים תלויי השהות, ביחס לזמן בו הם שוהים אצל האב. צרכים אלה, בהגדרה, נמוכים מסך כל צרכי הילדים.
14. יתירה מזו, לביטול חלוקת זמני השהות בין פתי שני החורים (ואין נפקא מינה אם מדובר בחצי מתמטי אם לאו) השפעה כלכלית דרמטית על ההורה שהפך מחזק בלעדי. בכלל זה ניתן למנות מניעת אפשרות להפיק הכנסה בזמן שהילדים אמורים לשהות אצל ההורה האחר, היעדר זמן פנוי (עובדה בעלת נפקות כלכלית ונפשית), תוספת מטלות הוריות ואחריות מלאה לביצוען, ועוד. יתירה מזו, במישור הוצאות הילדים עצמן, נוספות ההוצאות תלויות השהות שחוציא עד כה החורה האחר. כמו כן נוספות הוצאות שאינן תלויות שהות PER SE. כך, למשל, ניתן להסתפק בחדר אחד לשני ילדים אם הוא משמש אותם רק בחלק מימי החודש. כך, למשל, ניתן להסתפק במחשב אחד או מחשב טוב פחות, אם ישנו מחשב אחר בבית החורה השני. כך, למשל, ניתן להסתפק ברכב טוב פחות, אם להורה האחר אפשרויות טובות יותר בתחום זה (למשל, רכב מהעבודה, בו מבוצעות יותר נסיעות). בלשון אחרת, במישורים רבים ושונים של החיים, יכול גם ההורה שביתו הינו הבית המרכזי, לחסוך ולדחוק את עצמו, בידיעה כי הילדים לא ייפגעו שעה שיש תמיכה פריפריאלית בבית החורה האחר. ממילא כאשר בית מרכזי הופך לבית בלעדי, שוב לא ניתן להידחק או לחסוך והחורה המחזיק נאלץ להוציא עבור הילדים הוצאות היקפיות שלא הוציאן קודם לכן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 58908-03-18
תלה"מ 10240-06-18

15. אמור מעתה: אין ספק, כי ביטול הסדרי השהות אצל האב גורם לאם להוציא עבור הילדים הוצאות נוספות, הן ישירות והן עקיפות, וזאת מעבר לנטל המשמעותי של גידול הילדים בהורות יחידנית, הלבנה למעשה. ממילא יש מקום להגדלת סכום המזונות שישלם האב.

פרשנות המונח RELOCATION

16. האב טוען, כי בהתאם לאמור בסעיף 26א' להסכם, יש מקום לשנות את המזונות המוסכמים רק במקרה של "RELOCATION". האב טוען, כי יש להעדיף את המשמעות הלשונית הפשוטה של המונח RELOCATION, קרי - העתקת מגורים לחו"ל. אין בידי לקבל את טיעונו של האב, ולחלץ נימוקיו:

16.1. סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: חוק החוזים) קובע, כי "חווה יפודש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החווה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החווה, יפודש החווה בהתאם ללשונו". מטרתו הראשונה של פרשן החווה היא להתחקות אחר אומד הדעת הסובייקטיבי המשותף (עא 4628/93 מדינת ישראל נ' אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ, פ"ד מט(2) 265, להלן: פרשת אפרופים, בעמ' 312). ואולם אם אומד הדעת (הסובייקטיבי) של אחד הצדדים שונה מזה של הצד השני, אין כל אפשרות לגבש אומד דעת סובייקטיבי משותף. החווה יפודש במקרה זה... על-פי תכליתו האובייקטיבית. התכלית האובייקטיבית של החווה היא המטרות, האינטרסים והתכליות שתחתיה מהסוג או מהטיפוס של החווה שנכרת נועד להגשים. התכלית האובייקטיבית מוסקת מתוך "אופיה ומהותה של העיסקה שנקשרה בין הצדדים (שם בעמ' 313).

16.2. במקרה דנא לא ניתן להתחקות אחר אומד דעתם הסובייקטיבי המשותף של הצדדים. האב טוען (סעיף 21 לתצהירו), כי הצדדים צפו את הסיטואציה שנוצרה ולמרות זאת קבעו, שרק העתקת מגורים לחו"ל הינה עילה לשינוי המזונות המוסכמים. האם טוענת (סעיף 36 לכתב התביעה המתוקן), כי הצדדים לא צפו סיטואציה בה האב מצוי בארץ אך אינו מקיים הסדרי שהות עם הילדים. משעה ששני הצדדים לא נחקרו בנושא ולא הביאו ראיות תומכות (למשל, עדות של מי מעורכי הדין דאז), לא ניתן לקבוע ראייתית מה היה אומד דעתם הסובייקטיבי המשותף של הצדדים. לפיכך יש לתור אחר אומד הדעת כפי שהוא נגלה מההסכם גופו, ולמצער מנסיבות העניין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 8908-03-18
תלה"מ 10240-06-18

16.3. כאמור, האב טוען, כי יש לפרש את ההסכם פרשנות לשונית ומצמצמת, כמתחייב (לשיטתו) מהוראת סעיף 25(א) לחוק החוזים. אין בידי לקבל את האופן בו מבקש האב ליישם את סעיף 25(א) האמור, משני טעמים: ראשית, פרשנית לשונית לפי הפשט תיושם רק "אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה" (יש לפרש חוזה כתוב וחתום ככזה שמביע את אומד דעתם של הצדדים וממצה את ההסכמות ביניהם, וזאת למצער ככל שלשונו מאפשרת לאתר את כוונתם המשותפת ולגדר את מפגש רצונותיהם - עא 841/15 פנורמה הצפון חברה לבנייה בע"מ נ' פלוני (2016), ההדגשה לא במקור). שנית, הלכה פסוקה היא, כי סעיף 25(א) לחוק החוזים איננו מצדיק "דיקטטורה" או בלעדיות של הפשט הלשוני. נהפוך הוא, נפסק להלכה, כי חוזה יפורש תוך בחינה סקבילה ומשותפת של לשון החוזה ושל נסיבות העניין, בכפוף לחוקה פרשנית - ניתנת לסתירה - שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את פשט הלשון, דהיינו: את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב. החוקה ניתנת לסתירה במקרים שבהם למד בית המשפט, מתוך הנסיבות, כי הלשון אינה פשוטה וברורה כפי שנחזתה להיות במבט ראשון; וכי למעשה - עשויה היא להתפרש בדרכים אחרות מאלה שנראו ברורות בתחילת הדרך הפרשנית. דוק: קיומה של החזקה מבטא את משקלה החשוב והמשמעותי של לשון החוזה; לעומת זאת, היותה ניתנת לסתירה משקפת את העובדה כי משקלה של הלשון, חרף חשיבותה, אינו מכריע או בלעדי (רעא 3961/10 המוסד לביטוח לאומי נ' סהר חברה לתביעות בע"מ מגדל חברה לביטוח בע"מ (2012), סעיף 26 לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כבי השופט ריבלין, ההדגשה במקור).

16.4. בנדוננו בחרו הצדדים במונח לועזי ("RELOCATION"). מובנו השכיח של מושג זה בעברית עולה בקנה אחד עם פרשנות האב - העתקת מגורים לחו"ל. הדבר עולה גם מן האמור בסעיף 19' להסכם, הן באפשרות שאחד הצדדים יבצע "שינוי מקום מגורים (RELOCATION) לחו"ל". עם זאת, לא ניתן לומר, כי זה מובנו היחיד של הביטוי, ונעשה בו שימוש גם לגבי העתקת מגורים פנים מדינתית שיצרה מרחק דרמטי בין בתי ההורים. הן בפסיקה והן בספרות קיימת התייחסות למעבר של הורה למרחק של למעלה מ-120 ק"מ, או יותר משעה נסיעה כ-RELOCATION, מאחר שהתרחקות כזו עלולה למנוע יישום הסדרי שהות (תמש י-ם) 17174/99 ז.י.נ. כ.א.מ (2008), סעיף 17 לפסק הדין. תמש (טב) 23494-01-10 א.ק.נ' מ.ש (2013), סעיף 21.7 לפסק הדין. דפנה הקר, רות הלפרין קדרק, "כללי ההכרעה בסכסוכי משמורת", משפט וממשל, טו (ספטמבר 2013), ח"ש 107).

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-8908

תלה"מ 18-06-10240

16.5. זאת ועוד, וכמבואר לעיל, גם כאשר יש מובן אחד למונח מושא הפרשנות, הדבר אך מבסס חזקה, כי מובן זה משקף את אומד דעת הצדדים. ממילא יש לבחון האם נסותרת חזקה זו לאור החסכם בכלולותו ופרשנותו התכליתית הראויה. נחה דעתי, כי בחינה פרשנית של החסכם כמכלול (ראו, עא 3931/16 יצחק מור נ' שרה נחמני (2018)), תוך שימת לב לפרשנות ראויה של הסכמים מסוגו (סעיף 25ג) לחוק החוזים), מחייב להסיק שהצדדים לא ראו לנגד עיניהם סיטואציה בה האב נמצא בארץ אך נמנע מלקיים הסדרי שהות (אפילו מצומצמים מאלה המוגדרים בהסכם). יתירה מזו, ברי מקריאה בלתי משוחדת של החסכם, כי הצדדים ראו בהפסקת הסדרי השהות גורם המצדיק בחינה מחודשת של המזונות המוסכמים. היסקים אלה מתחייבים מקריאה משולבת של סעיף 12 להסכם, הקובע משמורת משותפת, ביחד עם סעיף 13 הקובע הסדרי שהות נרחבים ועם סעיף 8 הקובע אזור מגורים מוסכם. סעיפים אלה מצביעים על כך, שהצדדים ראו לנגד עיניהם חלוקה מהותית של זמני השהות כאשר שניהם חיים בארץ, גם אם תהא במתכונת שונה במידה כזו או אחרת. האפשרות האחת לפיה לא יתקיימו הסדרי שהות היא העתקת מגורים קצובת זמן לחו"ל, כאמור בסעיף 19א' להסכם. לא בכדי מתייחס סעיף 26א' רק ל- "(ב) הרחבת או צמצום הסדרי השהות של הילדים", ואינו מתייחס לביטולם של הסדרי השהות. הנה כי כן, המסקנה המתבקשת מקריאה אינטגרטיבית של סעיפים 8, 12, 13, 19א' ו-26א' להסכם היא, שביטול הסדרי השהות מצדיק בחינה מחדש של המזונות המוסכמים, בעוד שינוי שאינו עולה כדי ביטול, אינו מצדיק זאת. הצדדים בחרו במונח RELOCATION בסעיף 26א' להסכם, כהמשך ישיר לאמור בסעיף 19א', שעה שהוא ביטא את הסיטואציה היחידה אותה העלו על דעתם ואשר במסגרתה לא יתקיימו הסדרי שהות כלשהם ממילא ברי, כי אם שהות קצובת זמן בחו"ל ("RELOCATION") בגינה לא מתקיימים הסדרי שהות הינה עילה לבחינה מחדש של המזונות המוסכמים, הרי הפסקתם הקבועה של הסדרים אלה הינה, מקל וחומר, עילה לבחינה כאמור. בלשון אחרת, RELOCATION אינו אלא מקרה פרטי של הפסקת הסדרי השהות בגין העתקת מגורים. לכן אומד דעת הצדדים, כמו גם שורת ההיגיון, מחייבים, כי מבחן שינוי הנסיבות ייגור מהכלל (הפסקת הסדרי השהות) ולא מהמקרה הפרטי (העתקת מגורים קצובת זמן לחו"ל).

16.6. הפרשנות האמורה מתחייבת אף מעקרון תום הלב כעקרון חוזי ופרשני (סעיף 39 לחוק החוזים, פרשת אפרופים עמי 305). דומה, כי יקשה לחלוק שפרשנות מילולית על דרך הפשט הנמור, כשיטת האב, איננה תמת לב. ברי, כי אין נפקא מינה אם לא מתקיימים הסדרי שהות בגין העתקת מגורים לחו"ל או בגין העתקת מגורים פנים מדינתית. תום הלב כעיקרון פרשני מחייב פרשנות קוהרנטית ומהותית להבדיל מטכנית. פרשנות כזו מחייבת לתת למונח RELOCATION משמעות רלוונטית לנושא שינוי המזונות המוסכמים. פרשנות שיש בה מתאם בין המעשה לתוצאה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 8908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

1 פרשנות כזו מצדיקה לשקול שינוי של המזונות המוסכמים כל אימת שהסדרי השהות אינם
 2 מתקיימים, בין שהדבר אירע בעקבות RELOCATION לחו"ל ובין אם נגרם בגין
 3 RELOCATION פנים מדינת. זאת ועוד, וכמבואר לעיל, עקרון תום הלב דורש, כי האב לא
 4 יתעשר על חשבון האם בגין שינוי מהותי שניזום על ידו.

5 16.7. הפרשנות האמורה עולה בקנה אחד עם תכלית מרכזית של ההסכם – טובת הילדים. פרשנות
 6 תכליתית ראויה של ההסכם צריכה לעלות בקנה אחד עם העיקרון האמור. פרשנות כזו
 7 צריכה לשמר את הקשר הסיבתי בין הפסקת הסדרי השהות לבין בחינה מחודשת של
 8 המזונות המוסכמים, ללא הבדל אם ההפסקה היא תולדה של העתקת מגורים לחו"ל דווקא.
 9 הדברים קל וחומר לאור ההלכה הפסוקה, לפיה אין בידי הצדדים להתנות על סמכות בית
 10 המשפט לשנות מזונות ילדים שהוסכמו, ככל שארע שינוי נסיבות מהותי (כוונת הצדדים אינה
 11 מכריעה בכך). כן התנאי מכללא, לפיו ניתן לשנות פסק-דין מזונות בשל שינוי מהותי
 12 בנסיבות, השולב בהסכם לפי עצם טיבו כהסכם מזונות. הוזה אומד, זהו תנאי. המיתוסף לחיזה
 13 בשל סיוגו ומתנתו, והמסקנה העולה, כביכול מכללא, מן ההווייחסות המפורשת לנושא מוגדר
 14 אחד בלבד, אין בה כדי להוסיף או לגרוע לעניין זה - עא 442/83 **משה קס נ' דבורה קס**, פ"ד
 15 לח(1) 767, 770. ממילא הפרשנות המוצעת על ידי האב, לפיה יש להתעלם משינוי נסיבות
 16 מהותי בדמות הפסקת הסדרי השהות, רק משום שלא נגרמה בגין העתקת מגורים לחו"ל,
 17 איננה בטובת הילדים.

18 16.8. אין בידי לקבל את טענת האב, כי משעה שהמילים "למעט למקרה של RELOCATION"
 19 נוספו על ידי ב"כ התובעת דאו, יש לפרש כנגדה, בהיותה הנסח. ראשית, לא הוכח כדבעי
 20 מי כתב את התוספת. חשוב מכך, לא הוכח מי ביקש כי הדברים יכתבו ומה היה אומד דעת
 21 הצדדים בנושא. האב בחר לא לחקור את האם, והימנעות זו פועלת לחיבתו (עא 4584/10
 22 מדינת ישראל נ' רגב שובר (2012), להלן: פרשת שובר, יסעיף 94 לפסק דינו של כבי השופט
 23 עמית). יתירה מזו, האב לא תמך את טענתו במאומה, הגם שהנטל להוכיח טענת הגנה זו
 24 מוטל על כתפיו (עא 8951/10 אורן יורם אריזות בע"מ נ' שקולניק ת.י בע"מ (2014)). שנית,
 25 הכלל האמור חל מקום בו לאחד הצדדים עדיפות בניסוח המסמך, ולכן יכול לקבוע את
 26 המונחים בהם נעשה שימוש (סעיף 25(ב1) לחוק החוזים, עא 732/72 צב"ד דינרי נ' חתמי
 27 ללוידס לונדון, פ"ד כח(1) 589, 592. עא 891/75 מדינת ישראל, משרד השיכון נ' אשר מעוז,
 28 פ"מ ל(3) 748, 754). במקרה דנא מדובר בהסכם שנערך על ידי שני צדדים שווים ומיוצגים,
 29 ואין נפקא מינה מי כתב פיסית את המשפט האמור.

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 8908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

- 16.9. הנה כי כן, נסתרה החוקה הפרשנית לפיה המשמעות הפשוטה של המונח RELOCATION משקפת את אומד דעת הצדדים. אומד דעת הצדדים, כפי שהוא עולה מקריאה אנטגריטיבית של ההסכם, הוא, כי RELOCATION במובנו הפשוט וחצר איננו אלא מקרה פרטי של הפסקת הסדרי השהות. לפיכך, על מנת לתת למונח משמעות העולה בקנה אחד עם אומד דעת הצדדים, יש לפרשו כהעקת מגורים הגורמת לביטול הסדרי השהות, ללא הבדל אם היא לחי"ל אם לאו. פרשנות זו עולה בקנה אחד עם תכליות החוזה, כפי שרץ באות לביטוי בו עצמו, וכפי שראוי לפרש חוזים מסוגו.
17. מסקנותי עד הנה: עקירתו החד צדדית של האב לעומר גרמה, הלכה למעשה, לביטול הסדרי השהות שנקבעו בהסכם. ביטול זה מהווה הפרה של ההסכם ושינוי נסיבות מהותי. האב מנוע מלהסתמך על שינוי נסיבות זה, שהינו מעשה ידיו. יש לפרש את המושג RELOCATION שבסעיף 26א' להסכם, ככולל ביטול של הסדרי השהות גם בגין העתקת מגורים פנים מדינתית. לכן לא עומדת לאב הגנת הסעיף האמור.
- כפועל יוצא, נותר להכריע האם ראוי להגדיל את המזונות המוסכמים, וככל שכן, בכמה?
- הגידול בהוצאות האם בגין הילדים
18. כמבואר לעיל, המזונות המוסכמים הינם אומדן של הצדדים באשר להשתתפות האב בהוצאות הילדים שאינן תלויות בשהותם אצלו. לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (להלן: הלמ"ס), בהם נתלה האב עצמו, הוצאה בגין המרכיבים המרכזיים תלווי השהות (מזון ותחזוקת המדור) מהווה כ- 25% מסך ההוצאה למשפחה/לנפש (ראו, למשל, לוח הכנסה והוצאה חודשית ממוצעת בעשירונים של משקי בית, לפי הכנסה נטו לנפש סטנדרטית לשנת 2016). לפיכך, שעה שהילדים אמורים היו לשהות אצל האב כמחצית מהזמן, נוספה לאם הוצאה בשיעור של כ- 12,5% מההוצאה הכוללת. לפיכך, אם אומדן הצדדים באשר להוצאות כל ילד (לבד מההוצאות תלויות השהות כשהוא אצל האב) עולה לסך של 2,950 ₪ לחודש, יש לחשב את חוב המזונות לאחר ביטול הסדרי השהות אצל האב כלהלן:
- $$100 \times 2,950 = 3370 \text{ ₪ לחודש (בקירוב), קרי - } 400 \text{ ₪ לחודש לכל ילד (בעיגול קל כלפי מטה).}$$
- 87.5
19. חישוב זה אינו מביא בחשבון את ההוצאות ההיקפיות שנגרמות לאם בגין ביטול הסדרי השהות אצל האב. בראשן טענתה ההגיונית של האם, כי הידחקות בדירה בת 2.5 חדרים, המחייבת אותה לישון בסלון, איננה אפשרית עוד כאשר הילדים לנים בכל ימי החודש בדירה האמורה. האם טענה, כי ההוצאה בגין שכר דירה תהא כ- 7,500 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-8908

תלה"מ 18-06-20240

- 1 בנושאים אלה (כמו גם בנוגע ליתר טענותיה העובדתיות של האם) האב בחר שלא לחקור את האם
2 חקירה נגדית, מחדל הנוקף לחובתו (פרשת שובר). יתירה מזו, מדובר באומדן סביר, בשים לב
3 לשכר הדירה הנוכחי שמשולם בגין דירת 2.5 חדרים. לפיכך אני מעריך את שכר הדירה בגין דירת
4 3-3.5 חדרים באזור מגוריה של האם בסכום של 7,000 ₪ לחודש. לפי הודאת האב בסעיף 6 לכתב
5 ההגנה, חבותו במדור חושבה לפי שכר דירה של 5,000 ₪ לחודש. לפיכך, מדובר על הוצאת מדור
6 נוספת בשיעור של 800 ₪ לחודש לשני הילדים. אני ער לכך, שבחישוב עלויות השהות הנוספות
7 כבר הובא בחשבון גידול של 12.5% מההוצאה בגין מדור (שווה ערך לסך של כ- 125 ₪ לחודש
8 לילד). ואולם הטיה מינורית זו מתקזזת לחלוטין בהוצאות היקפיות, כמפורט לעיל, שלא הובאו
9 בחשבון.
- 10 20. אין בידי לקבל את טענת האב בדבר מגוריה של האם בצפון תל אביב. אין חולק, כי זה האזור בו
11 גרו הילדים קודם לכן וזממה כי אין חולק שהאם איננה מתגוררת בשכונת יוקרה. לפיכך יש לאמוד
12 את המדור בהתאם למדור סביר באזור בו חיים הילדים ולא באזור לפי נוחות כיסו של האב. אף
13 אין בידי לקבל את חישוביו של האב, לפיהם יכולה האם לרכוש דירה ללא משכנתא (או עם
14 משכנתא נמוכה). מדובר בטיעומים ספקולטיביים לחלוטין, בעוד כיום יש הוצאה מוכחת בגין שכר
15 דירה. יתירה מזו, האב מודה שחישוב המזונות המוסכמים נעשה על בסיס ההנחה כי תושכר דירה.
16 ולבסוף, האם איננה חייבת לרכוש דירה על מנת לספק מדור לילדים וכל עוד לא הוכח חוסר תום
17 לב בנושא, אין מקום לחייבה לעשות כן.
- 18 סיכומו של דבר, ההוצאה החודשית הנוספת בגין ביטול הסדרי השהות (מבלי שהובאו בחשבון כל
19 ההוצאות ההיקפיות) עולה לסך של 800 ₪ לחודש לכך ילד
- 20 21. חיוב נוסף זה, שעילתו מאוחרת לאישור ההסכם ונולדה כאשר הלכת 919/15 כבר באה אל העולם,
21 ראוי שיושג בהתאם ליחס הכנסות הצדדים. בהתאם לתלושי השכר שהוצגו, הכנסת האב הינה
22 כ- 21,000 ₪ (בהתעלם מבונוס שקיבל האב בחודש אוגוסט 2017 בסך של 24,000 ₪ ברוטו), בעוד
23 הכנסת האם הינה כ- 10,000 ₪.
- 24 אין בידי לקבל את טענות האב בדבר הכנסה פוטנציאלית גבוהה יותר של האם. טענות אלה
25 ספקולטיביות ולא הוכחו. הדברים קל וחומר שעה, שכאמור, האב בחר לא לחקור את האם. יש
26 ממש בטענות האם, כי משכורתו של האב איננה משקפת את מלוא הכנסותיו שעה שהוכח כי
27 בחודש דצמבר 2018 מימש האב אופציות שנתנו לו כחלק מתנאי העסקתו בסך של 351,994 ₪.
28 בנוסף אין חולק, כי האב קיבל מניות של חברת צ'ק פוינט, אשר רכשה את החברה בה הועסק.
29 אינני מקבל כפשוטה את טענת האב שאופציות ומניות ("חסומות" לשיטתו) אינן רלוונטיות
30 לכושר השתכרותו. במקרה דנא הוכח, כי אופציות שניתנו לאב הפכו לסכום משמעותי של כסף.
31 ממילא הוכח, שלא מדובר בניבוי באשר לשווי הכספי של האופציות אלא בממשות. בה במידה,
32 דעת לגבון נקל, כי הענקת מניות בחברה כדוגמת צ'ק פוינט איננה משולה לאופציות בחברת הזנק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-03-8908
תלה"מ 18-06-10240

22. זאת לדעת, האב השקיע מאמץ ניכר להסתיר את נתוני האמת הנוגעים לאופציות/מניות שקיבל
 ובאשר למימושן. בכלל זה הצהיר האב בתצהיר עדותו הראשית מיום 27.11.2018, כי האופציות
 שקיבל "עשויות לפקוע טרם יבשילו" וכי "גם אם וכאשר תהיה אופציה מופשרת וסחירה
 במניה, אין מדובר בנכס הנסחר באופן חופשי". והנה בניגוד גמור למוצהר התברר, כי עוד לפני
 חתימת התצהיר כבר קיבל האב סך של כ- 352,000 ₪ בגין מימוש אופציות. בלשון אחרת, לא זו
 בלבד שהאב הסתיר נתון מהותי זה אלא הוא זרה חול בעיני בית המשפט על מנת ליצור מצג שווא
 לפיו האופציות שבידיו הינן כעפרא דארעא. האב גם לא גילה בתצהירו עובדה מהותית נוספת
 בדמות רכישת החברה בה הועסק על ידי חברת ציק פוינט. גם בעדותו ניסה לפזר ערפל מכון וגילח
 טפח על מנת להסתיר טפחיים. התנהלות זו מטילה צל כבד על מהימנותו של האב בכלל, ובכל
 הנוגע להכנסותיו בפרט (וראו לעניין בעל דין שאינו דובר אמת, לרבות החזקה לפיה בעל דין שכיוב
 בנושא מהותי אחד סביר, כי לזב גם באחרים – עא 765/18 שמואל חיון נ' אלעד חיון (2019)).
 יפים לכאן הדברים שטאמרו כבר לפני כשלושה עשורים בנוגע לבעל דין המסתיר נתונים שהינם
 מהותיים לפסיקת מונות, לאמור: כאשר הדברים נותרים על פניהם בלתי-שלמים ובלתי-
 אמיתיים, יוצא נפסד מי שלא אמר אמת ועדער את האמון בגדסתו (עא 5814/91 דוד גיא נ' חנה
 גיא ואח' (1992)). כפועל יוצא, כמו גם על בסיס מימוש האופציות בסכום נכבד, כאמור לעיל, אין
 קושי לקבוע, כי תלושי השכר של האב אינם משקפים את מלוא השתכרות/כושר השתכרותו.
 אכן, הלכה פסוקה היא שבהערכת השתכרות ההסתכלות היא רחבה; היא נגזרת לא רק
 מן המשכורת...אלא מסך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות.
 כולל נכסים, חסכונות, ואף פוטנציאל ההשתכרות (בעמ 3432/09 פלוני נ' פלונית
 (2009)). אם אזוקף את מימוש האופציות כהכנסה של השתכר האחרונות, ואף אשקלל חבות
 במס של כ- 30%, ניתן לאמוד שמדובר בתוספת לשכר השוטף בסכום של כ- 9,600 ₪ לחודש.
 כפועל יוצא יהיה מוצדק לקבוע, שהאב השתכר אקטואלית לא פחות מ- 30,000 ₪ לחודש. מטעמי
 זהירות ומשעה שאין לי מידע מה יניבו המניות שקיבל האב בחברת ציק פוינט, אאמוד את הכנסתו
 של האב בסכום שלא יפחות מ- 27,000 ₪.

23. להשלמת התמונה יוער, שהאב העיד, כי הוא מתגורר בבית פרטי השייך לבת זוגו ואם בתו. מדובר
 בבית מרווח (160 מ"ר) ביישוב עומר (עמ' 14 שוי 24-28). בתצהיר האב נכתב, כי הוא שוכר 2.5
 חדרים ומשלם תמורתם סך של 4,000 ₪ לחודש (סעי' 34 לתצהיר). דא עקא, מחקירתו של האב
 התברר, שמדובר במצג לא מדויק (לשון עדינה). האב הודה, כי אין הפרדה פיזית בין החדרים
 שהוא לכאורה שוכר לבין יתר חלקי בית בת זוגו, וכי אין חוזה שכירות. מן האמור ברי, כי מדובר
 בבית המשמש למגורי האב, בת זוגו ובתם, ותשלומים בהם נושא האב אינם שכר דירה. מכל
 מקום, לנוכח טענת האב בתצהירו, כי לא מתקיים שיתוף כלכלי כלשהו בינו לבין בת זוגו (סעיף
 34 לתצהיר), אין אלא להסיק, כי כלל ההוצאה של האב בגין מדורו הינה 4,000 ₪. לפיכך, נותר
 בידיו סך של 23,000 ₪ לצרכיו הוא ולמזונותו!

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 68908-03-18

תלה"מ 10240-06-18

1 24. לנוכח האמור, יחס הכנסות הצדדים (לאחר הפחתת המזונות המוסכמים מהכנסת האב) הינו
 2 1/3 האם ו- 2/3 האב. לפיכך, על האב לשאת בסכום של $(= 800 \times 2/3)$ 550 ₪ לחודש לכל ילד
 3 (בעיגול קל כלפי מעלה). אשר על כן, החל מהמועד בו עבר האב להתגורר בעומר יש להעלות את
 4 סכום המזונות המוסכם לסך של 3,500 ₪ לחודש לכל ילד.
 5

תביעת האב

6
 7 25. משעה שבאתי לכלל מסקנה, כי ביטול הסדרי השהות על ידי האב אינו מהווה שינוי נסיבות
 8 המצדיק לבחון את הקטנת המזונות המוסכמים, יש לבחון האם עלה בידי האב להצביע על שינוי
 9 נסיבות מהותי אחר. והנה, טענתו האחת של האב הינה שהלכת 919/15, היא כשלעצמה, מהווה
 10 שינוי נסיבות. דא עקא, נפסק להלכה, כי כאשר עסקינן בתביעה להפחתת מזונות שהוסכמו במסגרת
 11 הסכם גירושין כולל, משעמיה של שינוי נסיבות, לא תשמש הלכת 919/15 כעילה יחידה לשינוי
 12 הנסיבות אלא אך והקבאם יוכח ראשית דבר, שינוי נסיבות עובדתי אשר בית המשפט יסבור כי יש
 13 בו להצדיק את שינוי שיעור המזונות (עמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ע.ל ני ע.ק (2018)). הדברים קל
 14 וחומר שעה שביית המשפט מונחה לדון בתביעה כגון דא תוך הקפדה על זדישת תום ליבו של
 15 המבקש (שס). על חוסר תום ליבו של האב, הן בכל הנוגע לעקירה לעומר (אגב הפרת ההסכם,
 16 באופן חד צדדי, תוך התעלמות מחשפעת מעשהו על נפשם של הילדים), והן בהסתרת נתונים
 17 מהותיים על גבול שיבוש ההליך - אין צורך להכביר מילים.
 18 לפיכך, דין תביעת האב להפחתת מזונות להידחות.
 19

סוף דבר

20
 21 26. התביעה בתלה"מ 68908-03-18 מתקבלת, במובן זה שסכום המזונות מושא סעיף 20 להסכם
 22 יעמוד החל מתודש פברואר 2018 על סך של 6,800 ₪ לחודש (3,400 ₪ לחודש לכל ילד). יתר
 23 הוראות ההסכם עומדות בתוקפן.
 24 התביעה בתלה"מ 10240-06-18 נדחית.
 25
 26
 27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 3908-03-18
תלה"מ 10240-06-18

1 27. לאור ההלכה הפסוקה, לפיה דרך המלך היא פסיקת הוצאות ראליות (בג"צ 891/05 תנובה מרכז
 2 שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ. הרשות המוסכמת למתן רישיונות יבוא (2005),
 3 (רע"א 5919/14 בכר נ. המברשת רוחמה אגודה שיתופית חקלאית בע"מ (2015)), ולאור
 4 התנהלותו חסרת תום הלב של האב, כמבואר לעיל, אני מחייב אותו לשלם לאם שכר טרחת עורך
 5 דין בסך של 25,000 ₪.

6

7 תואיל המזכירות לסגור את התובענות שבכותרת.
 8 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים כלשהם.

9

10 ניתן היום, י"א סיוון תשע"ט, 14 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

11

12

שמואל בר יוסף, שופט

13

14

15

התביעה מוגדרת